

Moja legenda o ljetu

Jednog ljeta zavladała je velika suša. Tata je bio zabrinut i tužan. Bojao se da će urod biti slab i da neće imati dovoljno novca za naše obiteljske potrebe. Najviše ga je mučilo pitanje hoćemo li imati dovoljno hrane, a odlazak na ljetovanje nismo se ni usudili spomenuti.

Jedino što mu je preostalo bilo je moliti se Bogu da što prije padne kiša. U taj tren, učinilo mu se da je nebom proletjelo neobično biće. Je li to bila vila? Zamahnula je čarobnim štapićem. Tata je zbunjeno razmišljao što mu to nebesko biće želi poručiti.

Uvečer su svi otišli spavati. Tata, je usnuo čudan san. Sanjao je da mu je u polju sve niknulo. Na njegovo čuđenje, izrasle su biljke koje je proljetos posijao. Sve je bilo zeleno!

Nakon što je svanulo jutro, tata se probudio s osmijehom na licu, a onda se ubrzo rastužio kada je shvatio da je to bio samo njegov san. Izišao je iz kuće i pogledao prema nebu. Shvatio je da je ono prekriveno crnim oblacima. Odjednom je počela padati kiša. Padala je danima...

Svi smo bili sretni. Tata je odahnuo. Mama je bila zahvalna za hranu koje je bilo i više nego što je nama bilo potrebno. Brat, sestra i ja bili smo presretni jer nas je tata, nakon što je prodao svoj urod, odveo na ljetovanje.

I neka mi još netko kaže da dobre vile ne postoje?!

Ana Sobol, 3. razred

OŠ Vladimira Nazora Nova Bukovica

PŠ Miljevci

Učitelj: Jasminka Stošić, voditeljica IA (Dramsko – kreativna skupina)